

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

دموسی دعصا غوندي چي لارنمود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفرازا

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت راوړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــی پر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات راوړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط

اي پروردگاره!

((ما مه پرېرېده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو دکلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوز وگدا زرا

په دا اورکي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروارزما پروازرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فريادرس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره دپاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي رضائي مطلب دی اودپاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده اوددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق اداکړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه دپښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې اوسوالونه دي چي دبنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اودبنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په ياران نه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه د قاضي رسا فتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارۍ رنګين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبیتینوالي پزرزگرگي دملکسوت را

چي ارواح مي ستادبنبکلو مېلمنه وي
نناز نواز پپه وزرودجبروت را

شکسته نفس مي له طغنه په امان کرې
قبلېدل مي ستا په درکي دهاهوت را

چي یو ځواک سم وساتني دبشرته
په دریاب کي حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سرردروږوي بندگی کي
بنه نجات دشیطانی له عنكبوت را

خدایه ! ستا خوبنئی ته سترگی په رنگت را
چي ژړا یی نه درېږي اسرار پست را

دایمان دتوازن په درلودو کي
دبړي راز مې پرفکر او پرمست را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا مبی اس توکن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چي خیرات دي بندگی کي په هر وخت سم
دغازیانو په تولى متین میراث را

چي پیوست د قران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوـبـني نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عـاجـزه بـه هـيـخـکـلـه ءـان خـلاص نـکـم
سـتـا پـه فضـل لـه گـنـاهـو عـمـل بـچ را

خـورـمـومـن مـي کـرـه پـه کـار دـمـومـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـوي پـشـان دـمـرچ را

پـر حـقـه دـبـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـرـه
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي دـخـيل غـچ را

بـند پـر بـند مـي سـتـا دـر پـه خـاکـرـوب نـاز کـه
قـرـانـمـل زـره تـه بـا وـر دـمـينـي وچ را

لوييه خداييه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه له لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه په سستايه شپه او ورخ را

چي را ټوله كرم پر جو نگره خو بې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونډه شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقراننه دلاري مله ته
خراكت او نازېده په شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخواؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې ددرېاب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپه دلته ونومدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فر را
دمردود و وړاندي زړه کي مي شر را

چي ساحل د بندگي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى د زړه سـ را

زما د زړه د دايرې وانحنات ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وزرا

دمادې جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زپورا

زړه کچکول د لاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سـ را

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع څوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بڼوړا

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پراڼگړا

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بڼوډ وړد چو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بڼو پړوا زرا
دې پړواز کي بڼه ملگري مي همرازرا

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ وږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي له همغو نه پاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دایمان دلاراس پاس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصم و پـرحبل مـي لاس برکـرې
ستاددين ديروان و دلاس وانن را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ لہ اورتونو نومی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکی مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دسلفو دمریو
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پاک خدایہ
قرانمل یم پھ شکران می زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مې دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مې وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعمير کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ررباط را

يم روان زه بې تونې د مرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراط را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل ویم
دقران په ملگری می کام محفوظ را

بپله او بنه کوخه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطـلاع را

را په برخه كـرې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايـمـان لـره شـعـاع را

چي سر كـنـېـږـد مـ ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنـو مـي و د اـع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـنـې تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـېـد لـو يـي مـتـاع را

د كـچـكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رښتيا ويو گوي او
المان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېره پوره پر کفره

چې رتلي وي مدام مې لاه ووجه
اماره نفس مې مايوسه په غف غفراه

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندې زما اضغراه

په څه ډول چې انسان ته دي تکلې
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفره

خداییه ! زغم او حوصله مئی د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چي تارگیت • دلار روان پر بله خوا کرم
دملعون له لاري بله خوا طریق را

چي راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر داغه سي کرنو مالره توفیق را

چي محروم دي ستا درحیم له کرمه
شرمېدلي سي غمازلکه زندق را

دقران دبرکت په استانه کي
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خـدايـه ! دربنـه تـون دـلار ادراک را
پـر شـيـطان د غـلبـي مـي زـبـر خـواک را

چـي سـيـنه مـي پـه ذکـر و نـو سـتـا تـوده وـي
داسـي تـوان د شـکرانې د کړنـي واک را

د جـليـل پـه روي جـليـل ربه غـفـران کـره
سـتـاد دـين پـر د بنـه مـن هـر وختـي تـاړاک را

چـي د سـتـونـز و مـنـخ کـي ژونـد پـه حـو صـيـله کـرم
د دريـاب پـه تـل کـي ژونـد مـي د سـماک را

چـي پـه مـغـز کـي مـي تـاکـلي خـاي اشـغال کـا
قـران مـل تـه د قـران نـصـو ص بنـه پـاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بسی سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریوکھول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مویې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا اولسونو
هر افغان په ابادیو کې سھیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئئن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هر وخت یې بې بونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سي سونړا

تجربیه د ژوندانه مې سي سي خواکمنه
په تحقیق او خراکت کي داسي چونړا

چي مې غشی در بنډتون په نښان درومي
در شتیا لېنډی پشانې ملاد نونړا

قرانمل په بندگی درته سرخم یم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونړا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مي رضا پر فکر و رای را

دمسلم امت پدي حساس پراو کي
دعلم پورته کپدو ته تـوان همای را

چي لاريون مي دهـدف پر حيف ولاړنسي
دغماز ورتپـدو ته هـوي و هـای را

سرمي جار ستا تر ازل ابد مالکـه
خاتمـه مي پرايمان دژوندون پای را

پر شـتې د سوال جواب چي سي خوشـحاله
اسـاني وقرانمل تل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: دمتوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲مريز کال کي دکندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعياتو په څانگه کي له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**